

ogsaa maa føre til et Krav om forøget Betaling. Men Hovedsagen er for mig, at jeg maa hævde, at Synet bestandig har været fagligt og sagligt, at der ikke nogen Sinde fra nogen Side er rejst nogen Indvending gaaende ud paa, at dets Behandling af Sagerne ikke har været retfærdig og rigtig. Alene derfor synes jeg, det vilde være urigtigt og ligesom at give de Mænd et Mistillidsvotum, som hidtil have arbejdet med den Sag, nu at foretage en Forandring.

Hovedsagen er, hvad Sikkerhed har Mandskabet under den nuværende Ordning? Der maa det erindres, at et Skib ikke nogen Sinde vil kunne faa sit Maalebrev, uden at det er konstateret gennem Syn, at de aldeles bestemte og nøjagtige Regler, der findes i det Reglement, der er udstedt i Henhold til Sølovens § 45, ere overholdte. Dette Reglement er ganske nyt, saa vidt jeg husker af Juli 1908, og til dets Udarbejdelse har der været nedsat en Kommission, hvori der har været Repræsentanter baade for Søfyrbøderne, Matroserne og Styrmandene. Kommissionen har altsaa været saa retfærdigt sammensat, som den kunde være. Men foruden, at der straks ved Skibets Udgang stilles et aldeles bestemt Krav, maa man erindre, at der til enhver Tid fra Mandskabets Side kan klages til Øvrigheden over Forholdene om Bord, hvis det finder, at de ikke ere, som de burde være, og der vil da straks i hvert Tilfælde blive krævet en særlig Besigtigelse af Skibet, hvorved det altsaa kan konstateres, om Klagen er berettiget eller ej. Jeg kan derfor ikke se andet, end at de Forhold, hvorunder der arbejdes om Bord, ere fuldt ud tilfredsstillende. Og, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at berøre i dette Ting, ved alle de Forhandlinger, vi have haft med Udlandet, have vi overalt mødt Anerkendelse af de overordentlig tilfredsstillende og gode Forhold, som vi have om Bord i vore Skibe. Jeg tror derfor, at en Frygt for, at Mandskabet skulde blive forfordelt, er ubegrundet, og jeg kan derfor ikke tiltræde Mindretallets Ændringsforslag.

Mortensen: Jeg skal ikke gentage den Anbefaling for Ændringsforslaget, som Ordføreren for Mindretallet har givet, men jeg har taget Ordet for at sige, at jeg beklager, at det ikke er lykkedes at vinde Ministerens Tilslutning til de Henstillinger; jeg gjorde i Gaar om yderligere Ændringer, eller at faa ham til at stille sig velvilligt overfor senere at faa gennemført de Ønsker, jeg udtrykte i Gaar. Nødvendigheden af at faa Forslaget gennemført i en Hurtighed har medført,

at jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag paa Grundlag af de Udtalelser, jeg fremkom med i Gaar. Men vi fik jo af Ministeren at vide, at der i en meget nær Fremtid nødvendigvis maa fremkomme Forslag til en ny Lov til Afløsning af Tilsynsloven af 1903, og jeg trøster mig da til, at der til den Tid skulde være noget mere Lydhørhed for de Ønsker, jeg fremsatte i Gaar, og at det skulde kunne lykkes at faa nogle af dem gennemførte. Med disse Par Bemærkninger skal jeg anbefale det stillede Ændringsforslag og Lovforslaget til Vedtagelse.

Martin Olsen: Jeg havde tænkt mig, at man fra konservativ Side var fremkommen med en Bemærkning om Sagen. Det synes ikke at skulle blive Tilfældet, skønt der har været Repræsentanter fra konservativ Side i Udvalget, men naar man ikke vil, maa jeg vel sagtens opfatte det saaledes, at man tiltræder den afvisende Stilling, Ministeren har indtaget, og man staar saa ikke i Kontakt med den Stilling, man fra en enkelt konservativ Side indtog i Landstinget, men saa er der Balance til Stede, og saa vide vi, hvor vi ere henne. Ministeren gjorde de Bemærkninger, som have været fremsatte før, omend ikke i denne Sal, men jeg er ikke derved bleven mere overbevist om, at de ere rigtige. Ministeren sagde, at han kunde maaske bortse fra den finansielle Side af Sagen, men Hovedsagen var, at Indførelsen af et 5te Medlem i dette Tilsyn vilde være et rent Mistillidsvotum til det nu bestaaende Tilsyn. Ja, men bevar os vel, hvor er saa alt Fremskridt henne, naar vi skulle være ængstelige for at foretage Forandringer i bestaaende Forhold af Hensyn til, at bestaaende Institutioner skulde føle de nye Indretninger som et Mistillidsvotum. Det synes mig at være en ret vel konservativ Betragtning af en Venstreminister.

Ministeren gentog det Argument, jeg har hørt før, at Folkene kunne klage. Jeg bemærkede i min Indledning, at det kunne Folkene i Almindelighed ikke gøre, thi naar Driften er indskrænket til ganske faa Selskaber, vil den Mand eller de Følk, som klage, navnlig naar de klage gentagne Gange, være umulige som Arbejdere i dette Selskabs Tjeneste. Derfor er Muligheden for at klage ikke meget værd, naar Følgen bliver den, at vedkommende bliver brødløs eller arbejdsløs. Det var for at undgaa dette, man skulde give Folkene en Beskyttelse, og denne Beskyttelse vil Ministeren altsaa ikke være med til at give